

коя е необходима за да ся поддържа горънне то, сир. за съединяване на горящий материал съ кислородътъ на въздухъ тъ. На също то основание гасне и свѣщта, ако ний силно духнемъ върхъ пламъкъ тъ и: струя отъ студенъ въздухъ изstudява свѣщта, коя гори и тай прекъсва горъннето: на противъ, духнете силно върхъ фитилото, кое йошеся пуши, и то ще пламне отъ сѫщъ тъ струя на въздухъ тъ, коя то, какъ то видѣхме, прекъсваше горъннето на свѣщта, и ще пламне по причина на обилный притокъ отъ кислородъ: също ся повтаря и съ водъ тъ.

Струя отъ водъ, коя е насочена въ срѣдъ тъ на силный тъ пламъкъ, отъ дѣйствие то на горъщи-иже тъ ся преобрѣща на паръ, която подъ влия-нието на сѫщъ тъ горъщина ся расширява дъ та-кава стъпень, що сила та, коя съединява съста-вны тъ часты на водъ тъ, ся нарушава,—водата ся распада на кислородъ и водородъ, и по причина на това разлагание, пламъкъ тъ не само не угасва, нъ напротивъ ся усилва.

Въ практический животъ, това явление е из-вѣстно отъ давна: ковачи тѣ, за да съобщѣятъ силна горъщина на вѣглища та, прѣскѣтъ ги съ водъ. Очевидно е, че и въ този случай, высока та стъпень на горъщина тъ, коя ся развива когато горѣятъ вѣглища та (кое става отъ силный притокъ на въз-духъ тъ, а слѣдоват. и на кислородъ тъ, кой ся про-гонва отъ мяхове тѣ), разлага частъ отъ водъ тъ на съставни тъ и начала, които и усилватъ проявя-вание то на огнь тъ. Също така и когато ся па-лятъ пещи тъ съ коксъ (остатъци, кои ся получватъ когато горѣятъ камъни тѣ вѣглища), него предва-рително го мокрѣятъ съ водъ, по причина на кое то той, хвѣренъ въ запаленъ тъ пещъ, разгорещява ся до състояние, кое ся нарича до—бялонагоръщена